

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **T. M.**

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2021, č. j. MSK 116649/2021, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 13. 8. 2021, č. j. SMO/450632/21/DSČ/Boč-BS (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče.
2. Žalobce v žalobě obecně namítal, že se žalovaný nezabýval jednotlivými důkazními prostředky a nerespektoval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve shodných věcech. Dále obecně namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť každé oznámení policie o spáchání přestupku musí být porovnáno s předmětným rozhodnutím tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce přiložil pokutové bloky z roku 2014, týkající se jiných osob, s tím, že některé bloky splňují a jiné nesplňují dostatečnou individualizaci skutku. Dále žalobce označil za nesprávný názor žalovaného, že přestupce dává svým podpisem souhlas se správností rozhodnutí v blokovém řízení.
3. K bloku ze dne 9. 3. 2021 žalobce namítl, že není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, z popisu jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ze zkratkovitého zápisu není zjevná konkrétní právní kvalifikace. Jako forma zavinění je uveden úmysl, kdy tento není jakkoli prokazován, kdy ke spáchání přestupku postačí nedbalost. K bloku ze dne 22. 10. 2020 uvedl, že není přesně „zajištěna“ osoba přestupce, doba spáchání přestupku, není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, z popisu jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ze zkratkovitého zápisu není zjevná konkrétní právní kvalifikace, není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda byl přestupek spáchán úmyslně či z nedbalosti, není zřetelná výše sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo rozhodnutí vydáno, není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat a není přezkoumatelným způsobem uvedeno datum, kdy si účastník rozhodnutí převzal, a jeho podpis. Podle žalobce nebyly pokutové bloky natolik jednoznačné, aby mohly být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Žalobce k tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 4 As 127/2014-39.
4. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, správní orgán 1. stupně si vyžádal fotokopie všech podkladových rozhodnutí, žalobce se vyjádřil k podkladům ve správním spise. Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

7. K žalobcem zcela obecně formulovaným námitkám soud nemá, co by uvedl, pouze zdůrazňuje závěry rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.*“ Pokud žalobce namítal, že oznámení policie o tom, že měl spáchat přestupek, není způsobitelným podkladem pro záznam bodů a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, pak soud s tímto souhlasí a k témuž závěru dospěl i NSS v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76; správní orgán 1. stupně tak i postupoval, k oznámení policie si vyžádal příslušná rozhodnutí a teprve poté ve věci rozhodl. Tato žalobní námitka tedy není důvodná. Žalobcem přiloženými pokutovými bloky se soud neměl důvod zabývat, neboť se netýkaly zde přezkoumávané věci. Pokud jde o roli podpisu přestupce na pokutovém bloku, účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má za to, že údaje uvedené v pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.) či nejsou úplné, není jeho povinností pokutový blok podepsat. V souladu se zásadou, že právo svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by

dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl, anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených.

8. Pokud jde o nedostatky jednotlivých bloků, k tomu je nutno zdůraznit, že žalobce sice uvedl konkrétní data vydání bloků, avšak námitky k jejich obsahu jsou formulářově všeobíhající. Krajský soud s ohledem na konstantní judikaturu NSS (např. rozsudek ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016-34, rozsudek ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45) přdestírá, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Z toho důvodu nelze na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení klást přehnané požadavky co do formálních náležitostí. Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, na který v žalobě odkázal sám žalobce, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobitelným podkladem pro záznam bodů, musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Pokutové bloky byly blíže specifikovány v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a s účinností od 1. 7. 2017 v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), přičemž dosavadní blokové řízení bylo nahrazeno příkazním řízením, při kterém je příkaz vydáván na místě ve formě příkazového bloku.
9. Soud ověřil ze správního spisu, že oba namítané bloky splňují zákonné náležitosti. Blok ze dne 9. 3. 2021 obsahuje přezkoumatelným způsobem místo spáchání přestupku („O-Kuncice, ul. Frýdecká“, přičemž blok byl vystaven „v Ostravě“), je v něm jednoznačně uvedena skutková podstata („za jízdy držel v ruce telef. přístroj“) i právní kvalifikace („§

7/1c z. č. 361/2000 Sb.“). Soudu není zcela zřejmé, kam žalobce mířil námitkou ohledně formy zavinění, když forma na bloku je uvedena, a na počet bodů v souvislosti s přestupkem nemá forma zavinění žádný vliv (viz přílohu zákona č. 361/2000 Sb.). Pokud jde o blok ze dne 22. 10. 2020, žalobce je identifikován jménem, příjmením, rodným číslem, adresou trvalého pobytu, jeho totožnost byla ověřena občanským průkazem. Zcela dostačující jsou údaje o čase a místě spáchání („11:01 hod., Rožnovská 1715, Fre. p. R.“, přičemž blok obsahuje razítko Města Frenštát pod Radhoštěm). Popis jednání je jednoznačný, právní kvalifikace je úplná („porušení rychlosti 50 km/h, 65 km/h, 62 km/h, v obci“, „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“). Forma zavinění je uvedena, stejně tak výše sankce (a to jak číslicemi, tak slovně), jednoznačně je označena oprávněná úřední osoba, nechybí místo a datum, podpis přestupce. K rychlosti uvedené ve formátu čísel oddělených lomítky odkazuje soud na dlouhodobou judikaturu NSS (např. rozsudek ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39), s tím, že v pořadí 1. číslo označuje nejvyšší povolenou rychlost, 2. číslo rychlost naměřenou a 3. číslo rychlost při zohlednění odchylky měření.

10. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
11. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. dubna 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu